

de Rechtspraak

rechtbank Overijssel

Gemeente Hof van Twente

ja /
nee

3 202!

Ko ie aan

Archief: W / NR / V / B

I I AANTEKENEN I PER POST I PER FAX 0547-85 85 861 I E

MAIL

het college van burgemeester en wethouders van Hof van Twente Postbus
54
7470 AB Goor

Bestuursrecht

bezoekadres
Schoormanstraat 2
8011 KP Zwolle

correspondentieadres
Postbus 10067
8000 GB Zwolle

t (088) 361 5555
f (088) 361 0067
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt
u slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum 12 oktober 2021
onderdeel Overige bestuursgeschillen
contactpersoon [REDACTED]
doorkiesnummer (088) 361 [REDACTED]
ons kenmerk zaaknummer ZWO 20 / 1981 GEMWT KWAA
uw kenmerk 81653
bijlage(n)
faxnummer afdeling (088) 361 0068/69
onderwerp het beroep van [REDACTED] te Ambt Delden

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer ZWO 20 / 1981 GEMWT KWAA deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,
[REDACTED]
de griffier
[REDACTED]

0000000005

uitspraak

RECHTBANK OVERIJSEL

Zittingsplaats Zwolle

Bestuursrecht zaaknummer: AWB 20/1981 uitspraak van

de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

[REDACTED] te Ambt Delden, eiser, gemachtigde: [REDACTED] en
het college van burgemeester en wethouders van Hof van Twente, verweerder.

Als belanghebbenden hebben aan het geding deelgenomen:

[REDACTED]
[REDACTED] allen te Ambt Delden, gemachtigde: [REDACTED]
[REDACTED]

Procesverloop

Bij besluit van 20 december 2019 (het primaire besluit) heeft de burgemeester namens verweerder aan eiser een last onder dwangsom opgelegd ter beëindiging van een aantal overtredingen op het perceel Kuipersweg 6 en Blokstegenweg 3a te Ambt-Delden.

Bij besluit van 9 september 2020 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard. Verweerder heeft daarbij het primaire besluit van de burgemeester bekrachtigd, gehandhaafd en deels gewijzigd door de last onder dwangsom ten aanzien van het reclameobject om te zetten in een last onder bestuursdwang.

Bij besluit van 24 september 2020 heeft verweerder naar aanleiding van een controle op 8 april 2020 besloten tot invordering van door eiser verbeurde dwangsommen van in totaal € 8.000,00 vanwege overtreding van de last onder dwangsom.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 26 augustus 2021. De zaak is gelijktijdig behandeld met de zaken met procedurenummers 20/1987 en 21/151.

Eiser noch zijn gemachtigde zijn, onder voorafgaande kennisgeving daarvan, verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door [REDACTED] en [REDACTED]. Van belanghebbenden zijn verschenen [REDACTED] bijgestaan door hun gemachtigde.

De rechtbank heeft vervolgens het onderzoek gesloten. In de zaken wordt apart uitspraak gedaan.

Overwegingen

1. Naar aanleiding van klachten van omwonenden hebben toezichthouders controlebezoeken afgelegd aan het perceel aan de Kuiperweg 6 en Blokstegenweg 3a te Ambt-Delden, waarbij diverse overtredingen zijn geconstateerd. Naar aanleiding daarvan heeft de burgemeester bij het primaire besluit eiser gelast de overtredingen van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) voor 1 april 2020 te beëindigen op straffe van een dwangsom van € 2.000, ineens per overtreding die niet ongedaan is gemaakt.

Het gaat ten aanzien van de Kuipersweg 6 om de volgende overtredingen:

– het gedeeltelijk dempen van een sloot zonder omgevingsvergunning. De sloot is gelegen tussen het perceel kadastraal bekend als Ambt Delden, sectie B, nummer [REDACTED] en het perceel kadastraal bekend als Ambt Delden, sectie B, nr. [REDACTED] (het gedeelte dat gedempt is ligt tegen de Kuipersweg); – het realiseren van twee (verhoogde en verlengde) aarden wallen zonder omgevingsvergunning; – het aanbrengen van oppervlakteverhardingen zonder omgevingsvergunning; – het realiseren van twee visvijvers is in strijd met de ter plekke geldende bestemming 'grondgebonden agrarisch bedrijf'.

Ten aanzien van Blokstegenweg 3a gaat het om de aanwezigheid van een reclameobject met de tekst "Twentevis" aan de gevel van het betreffende pand in strijd met de redelijke eisen van welstand.

Om de overtredingen te beëindigen dient eiser de volgende handelingen te verrichten:

– een aanvraag omgevingsvergunning in te dienen voor het gedeeltelijk dempen van de sloot; – de 2 (verhoogde en verlengde) aarden wallen verwijderen en verwijderd te houden • – de puinverharding te verwijderen en verwijderd te houden; – de 2 gegraven vijvers te verwijderen en het perceel in oorspronkelijke staat terug te brengen; – het reclamebord te verwijderen in verwijderd te houden.

2. Bij de beslissing op bezwaar heeft verweerder het primaire besluit bekrachtigd, omdat de burgemeester niet bevoegd was de last onder dwangsom op te leggen namens het verweerder.

Verder is bij de beslissing op bezwaar de last onder dwangsom tot het verwijderen van het reclameobject gewijzigd in een last onder bestuursdwang omdat eiser het niet meer in zijn macht heeft om het reclameobject te verwijderen, nu hij geen toegang meer heeft tot het perceel.

Beroepsgronden

3. Eiser stelt dat verweerder, in navolging van de bezwaarschriftencommissie, het spoor volledig bijster is: de burgemeester heeft de last onder dwangsom opgelegd en verweerder heeft het bekrachtigd en tegelijkertijd ten aanzien van de reclame-uiting een last onder bestuursdwang opgelegd met terugwerkende kracht zonder begunstigingstermijn. Hiermee is de primaire last verzwaaard en is sprake van reformatio in peius. Het bezwaar is op dit punt gegrond en om die reden had een proceskostenvergoeding bezwaar toegekend moeten worden.

Tevens is ten aanzien van de reclame-uiting geen sprake van strijd met de wet, de APV of regelgeving anderszins en heeft eiser het niet in zijn macht om op het terrein van een derde te acteren. Onduidelijk is of de eigenaar is aangeschreven. Zo niet dan is het bezwaar en ook het beroep op dit punt gegrond.

De sloot is niet actief gedempt en ligt voor een groot deel op grond van een derde partij. Het is eiser niet toegestaan deze grond te betreden. Het is niet duidelijk of deze derde partij evenzeer is aangeschreven. Voor wat betreft de vijver is van strijdige bedrijfsactiviteiten geen sprake, in overleg met verweerder kan worden gekomen tot aanvragen en verlenen van een vergunning.

De hoogte van de aarden wallen is vergelijkbaar met allerlei objecten op omliggende percelen van derden die evenzeer dienen als erfafscheiding en waartegen verweerder niet handhavend optreedt. Eiser is bereid een vergunningaanvraag in te dienen.

Het is onrechtmatig dat verweerder ten aanzien van de terreinverharding met een tweede handhavingsactie komt, verweerder is gebonden aan de eigen besluitvorming. De door verweerder overgelegde foto's zijn van 5 jaar geleden. Kennelijk ontbreken actuele gegevens.

Ten aanzien van de vijvers is geen sprake van strijdige bedrijfsactiviteiten.

Het bestemmingsplan blokkeert op zichzelf de aanleg van een vijver niet, artikel 4.5.1 van de planvoorschriften bevat geen absoluut verbod. Eventueel kan een omgevingsvergunning worden aangevraagd. Beoordeling

Bevoegdheidsgebrek

4. I Het primaire besluit is genomen door de burgemeester. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State ¹ (hierna: de Afdeling) is het mogelijk een bevoegdheidsgebrek in bezwaar te herstellen. Voorzover al een bevoegdheidsgebrek zou kleven aan het besluit van 20 december 2019, is dat gebrek dan ook hersteld met het besluit van 9 september 2020.

Reclameobject: procesbelang

4.2 Ter zitting is komen vast te staan dat aan de last tot verwijdering van het reclameobject (met de tekst "Twentevis") aan de gevel van het pand Blokstegenweg 3a door de eigenaar van het betreffende pand ( ) is voldaan en de betreffende reclame is verwijderd. Verweerder heeft ter zitting meegedeeld dat van kostenverhaal geen sprake is of zal zijn. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser dan ook geen belang meer bij een inhoudelijk oordeel over dit onderdeel van het bestreden besluit.

---

¹ uitspraak van de Afdeling van 14 november 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3681

Dit betekent dat het beroep van eiser voor zover gericht tegen de last onder bestuursdwang tot verwijdering van het reclameobject aan de gevel van de Blokstegenweg 3a nietontvankelijk is en de rechtbank het beroep in zoverre niet inhoudelijk behandelt.

Last onder dwangsom

Wettelijk kader

5. Het wettelijk kader is opgenomen in de bijlage, die deel uitmaakt van deze uitspraak.

Dempen sloot zonder benodigde omgevingsvergunning

6. I De rechtbank stelt vast dat voor het dempen van de sloot geen omgevingsvergunning is verleend. Daarmee is sprake van overtreding van 2.1, aanhef en onder b van de Wabo juncto 4.5.1, aanhef en onder e van het bestemmingplan. Dat, zoals eiser stelt, de sloot niet actief zou zijn gedempt doet, wat hiervan ook zij, niet af aan de overtreding.

6.2 Verweerder was dan ook bevoegd om handhavend op te treden jegens eiser. Ten aanzien van eisers standpunt dat hij niet bij machte is de overtreding te beëindigen omdat de sloot voor een groot deel is gesitueerd op grond van een derde en het eiser niet is toegestaan deze grond te betreden geldt dat, naar verweerder middels een situatietekening heeft onderbouwd, het gedempte deel van de sloot is gelegen op eisers grond. Eiser heeft dit niet bestreden. De rechtbank gaat er dan ook vanuit dat eiser het in zijn macht heeft deze overtreding te beëindigen.

6.3 Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder bestuursdwang of dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag het bestuursorgaan weigeren dit te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen¹, is voor concreet zicht op legalisatie van met het bestemmingsplan strijdig gebruik niet voldoende dat bij het bevoegd gezag bereidheid bestaat om mee te werken aan verlening van een omgevingsvergunning voor dat gebruik. Er moet ten minste al een begin zijn gemaakt met de voor verlening van die vergunning vereiste procedure, hetgeen niet mogelijk is zonder een aanvraag.

6.4 Van de mogelijkheid het dempen van de sloot te legaliseren door het aanvragen van een omgevingsvergunning, heeft eiser echter geen gebruik gemaakt. Dit terwijl verweerder zijn bereidheid heeft uitgesproken om over te gaan tot vergunningverlening.

Het realiseren van twee (verhoogde en verlengde) aarden wallen zonder omgevingsvergunning;

---

¹ bijvoorbeeld onder 3.1 in de uitspraak van 15 augustus 2018, ECLI:NL:RVS:2018:2735

7. I Niet in geschil is dat de aarden wallen hoger zijn dan 0,4 m en niet bestemd zijn tot geluidswal en dat de voor aanleg op grond van artikel 2. 1, aanhef en onder b van de Wabo gelezen in samenhang met 4.5. 1, aanhef en onder d van de bestemmingsplanvoorschriften benodigde vergunning niet is verleend. Verweerder was dan ook bevoegd om handhavend op te treden jegens eiser.

7.2 Van concreet zicht op legalisatie van met het bestemmingsplan strijdig gebruik is overigens geen sprake nu eiser geen vergunningaanvraag heeft ingediend en bij verweerder ook geen bereidheid bestaat om mee te werken aan verlening van een omgevingsvergunning voor dat gebruik. Verweerder verwijst in dat verband naar het advies van de landschapsdeskundige van 23 april 2019, inhoudende dat de aarden wallen onevenredige afbreuk doen aan de landschappelijke waarden.

7.3 Eisers beroep op het gelijkheidsbeginsel slaagt niet, nu eiser geen concrete gevallen heeft genoemd waarin verweerder, anders dan in zijn geval, niet handhavend optreedt tegen een zonder benodigde omgevingsvergunning ophogen van gronden. Overigens heeft verweerder ter zitting gesteld dat de vergelijking ten aanzien van de aarden wal in de nabijheid van eisers perceel waarop eiser mogelijk doelt de vergelijking ook niet opgaat, omdat daarvoor omgevingsvergunning is verleend.

Het aanbrengen van oppervlakteverhardingen zonder omgevingsvergunning;

8. I Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder voldoende onderbouwd dat op het perceel sprake is van de aanleg van oppervlakteverhardingen (puingranulaat) die verder gaat dan normaal beheer. Volgens verweerder blijkt uit onderzoek dat ter plekke de bodem steviger is geworden door het aanbrengen van (gebroken) puin. Uit de door verweerder overgelegde foto's blijkt dat op het gedeelte van het perceel de graszoden en een deel van de ondergrond zijn verwijderd en daarover folie is aangebracht met daarover gebroken puin. Het enkele feit dat de betreffende foto's in 2016 zijn gemaakt maakt niet dat verweerder deze niet aan het betreffende besluit ten grondslag mocht leggen. Gesteld noch gebleken is dat de situatie sindsdien is gewijzigd.

Deze werkzaamheden zijn vergunningplichtig op grond van artikel 2. 1, aanhef en onder b, van de Wabo gelezen in samenhang met artikel 4.5. 1, aanhef en onder b van de bestemmingsplanvoorschriften.

8.2 Verweerder was dan ook bevoegd handhavend op te treden jegens eiser

8.3 Van concreet zicht op legalisatie van met het bestemmingsplan strijdig gebruik is geen sprake nu eiser geen vergunningaanvraag heeft ingediend en bij verweerder ook geen bereidheid bestaat om mee te werken aan verlening van een omgevingsvergunning voor dat gebruik. Verweerder verwijst in dat verband naar het advies van de landschapsdeskundige van 28 mei 2020, inhoudende dat de oppervlakteverhardingen een onevenredige afbreuk doen aan de landschappelijke waarden.

Verder staan de oppervlakteverhardingen niet ten dienste van de ter plekke geldende agrarische bestemming.

8.4 Dat een eerder handhavingsbesluit tegen het aanbrengen van de oppervlakteverhardingen na advies van de bezwaarschriftencommissie aan verweerder om nader te onderbouwen waarom sprake is van verharden in de zin van artikel 4.5. I aanhef, en onder b, van de planvoorschriften, door verweerder niet is doorgezet middels een beslissing

op bezwaar, geldt niet als bijzondere omstandigheid op grond waarvan eiser ervan uit kon gaan dat verweerder niet wederom tot handhaving zou overgaan.

Het graven van 2 vijvers

9. I De rechtbank stelt vast dat het graven van de vijvers ten behoeve van vissen afkomstig uit de bassins van de viskwekerij "Twentevis" vergunningplichtig is op grond van artikel 2.1, aanhef en onder b, van de Wabo gelezen in samenhang met artikel 4.5.1, aanhef en onder e, van de bestemmingsplanvoorschriften. Verweerder was dan ook bevoegd om handhavend op te treden jegens eiser.

9.2 Van concreet zicht op legalisatie van met het bestemmingsplan strijdig gebruik is geen sprake nu eiser geen vergunningaanvraag heeft ingediend en bij verweerder ook geen bereidheid bestaat om mee te werken aan verlening van een omgevingsvergunning voor dat gebruik.

Verweerders stelt zich daarbij naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt dat de aanleg van de visvijvers ten behoeve van vissen afkomstig uit de bassins van de voormalige viskwekerij "Twentevis" aan Blokstegenweg 3a in strijd is met de ter plekke geldende bestemming van grondgebonden agrarisch bedrijf, nu de grond niet als productiemiddel wordt gebruikt.

9.3 Uit het voorgaande volgt dat verweerder bevoegd was ten aanzien van de gestelde overtredingen handhavend op te treden en dat er geen zicht was op legalisatie. Ook overigens is niet gebleken dat het handhavend optreden onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat verweerder in verband daarmee van handhavend optreden had moeten afzien.

Invorderingsbesluit

10.1 Tegen het invorderingsbesluit van 24 september 2020 heeft eiser een pro forma bezwaarschrift ingediend dat verweerder ter behandeling als beroepsschrift aan de rechtbank heeft doorgezonden.

10.2 Voor zover het beroep op grond van het bepaalde in artikel 5:39, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht mede betrekking heeft op het invorderingsbesluit dient de rechtbank ambtshalve te onderzoeken of verweerder zich terecht bevoegd heeft geacht om het invorderingsbesluit te nemen.

10.3 Uit de controle op 8 april 2020 blijkt dat niet aan de lasten is voldaan. Daaruit volgt dat op 1 april 2020 de dwangsommen zijn verbeurd. Verder heeft verweerder de verjaringstermijn voor de dwangsommen met de brief van 15 juli 2021, waarbij eiser is aangemaand om € 8.000,- te betalen, gestuit en is de verjaringstermijn opnieuw gaan lopen. Anders dan eiser suggereert is van verjaring derhalve geen sprake.

10.4 De rechtbank stelt voorts vast dat eiser geen afzonderlijke gronden tegen het invorderingsbesluit heeft ingediend. Voor zover eiser heeft beoogd te stellen dat indien het dwangsombesluit voor vernietiging en herroeping in aanmerking komt, ook het invorderingsbesluit moet worden vernietigd of herroepen geldt dat daarvan gelet op het voorgaande geen sprake.

II. Het beroep is ongegrond.

12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank:

„verklaart het beroep voor zover gericht tegen de last onder bestuursdwang tot verwijdering van het reclameobject niet-ontvankelijk; - verklaart het beroep voor het overige ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door [REDACTED] rechter, in aanwezigheid van [REDACTED] als griffier op 2 OKT 2021

De uitspraak wordt openbaar gemaakt op de eerstvolgende donderdag na deze datum.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 12 OKT 2021

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

Bijlage

Artikel 2.1, aanhef en onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) bepaalt dat het verboden is zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, in gevallen waarin dat bij een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit is bepaald,

Artikel 2.11, eerste lid, van de Wabo bepaalt dat voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder b, waaromtrent regels zijn gesteld in een bestemmingsplan de omgevingsvergunning wordt geweigerd indien het werk of de werkzaamheid daarmee in strijd is.

Ingevolge artikel 3 van de voorschriften van het bestemmingsplan "Buitengebied Hof van Twente" heeft het perceel Kuipersweg 6 te Ambt Delden de bestemming "Agrarisch met waarden".

Deze gronden zijn bestemd voor onder meer de uitoefening van het grondgebonden agrarisch bedrijf, ingevolge de begripsbepalingen een (biologisch) agrarisch bedrijf waarvan de bedrijfsvoering volledig of nagenoeg volledig is gericht op het gebruik maken van grond als productiemiddel zoals melkrundvee, schapen en aarden.

Ingevolge artikel 4.1 zijn deze gronden bestemd voor behoud van de aanwezige landschapswaarden zijnde: beeldbepalende landschapselementen, beslotenheid, hoogteverschillen, rustige omstandigheden, natuur en waterhuishouding.

Ingevolge artikel 4.5.1 van de planvoorschriften is het verboden zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning op de in artikel 4.1 bedoelde gronden de volgende werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden uit te voeren:

a....;

b. het aanleggen, verbreden, verharden en verwijderen van wegen, paden, parkeergelegenheden en andere oppervlakteverhardingen;

c. ....;

d. het ontgronden, vergraven, afgraven, egaliseren, diepploegen, woelen en mengen en ophogen van gronden met meer dan 0,4 m; e.het aanleggen, verdiepen, verbreden en dempen van sloten, watergangen en overige waterpartijen.

Ingevolge artikel 4.5.2 mag alleen en moet een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 4.5.1 worden geweigerd, indien door het uitvoeren van het werk, geen bouwwerk zijnde of de werkzaamheid dan wel door de daarvan direct of indirect te verwachten gevolgen blijvend onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de ter plaatse aanwezige landschappelijke waarden en hieraan door het stellen van voorwaarden niet of onvoldoende kan worden tegemoetgekomen.

Ingevolge artikel 4.5.3 is geen omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 4.5.1 nodig voor:

a. het oprichten van de geluidwal als bedoeld in artikel 4.1 onder p;

b. werken, geen bouwwerken zijnde of werkzaamheden die het normale onderhoud, gebruik en beheer betreffen;

c. werken, geen bouwwerken zijnde of werkzaamheden die op het moment van het van kracht worden van het plan in uitvoering zijn of uitgevoerd kunnen worden op grond van de een voor dat tijdstip aangevraagde dan wel verleende vergunning;

d. werken, geen bouwwerken zijnde of werkzaamheden die worden uitgevoerd binnen het bouwvlak.